

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 121

Wtorek, 16 grudnia 1941 r.

Rok I

Na wschodzie lotnictwo niszczy transporty i linie kolejowe Dotkliwie straty Anglików na morzu Krażowniki, 2 kontrtorpedowce, łódź podwodna i 7 parowców poszło na dno

RYM, 16. 12. — Włoski komunikat z dnia 15 grudnia podaje: Nieustanny napór nieprzyjacielski w rejonie Ajmel—Gazala natknął się na zaciekły opór naszych wojsk, które wszędzie przebiegały do kontrataków. Odparto wypadły na obronne Solum i Bardię.

Lotnictwo Osi ostrzeliwało ogniem karabinów maszynowych nieprzyjacielskie oddziały atakujące, oraz rozprzeszyło skupienia oddziałów pancernych. Zestrzelono 20 samolotów nieprzyjacielskich, z czego 18 samolotów myśliwskich zaś 7 artyleria przeciwlotnicza. Nie powróciły 2 nasze samoloty. W związku z nieprzyjacielskimi nalotami na Derne i Cirane sanotowano 2 zabitych i 1 rannego. Nie wyrządzono żadnych szkód.

W toku akcji w centralnym punkcie Morza Śródziemnego zatopiono nieprzyjacielski kontrtorpedowiec, stanowiący własność holenderskiej marynarki wojennej. Nasze dwa lekkie krażowniki zostały sterpedowane; zaległy uratowane.

Łódź podwodna, dowodzona przez komandora porucznika Terri, zaatakowała w najbardziej części morza Śródziemnego angielski krażownik, trafiając go celnie torpedami. Znajdująca się pod rozkazami kapitan matryny Cumpundia łódź podwodna zatopowała w środkowym rejonie morza Śródziemnego drugi krażownik nieprzyjacielski.

KWATERY GŁÓWNEJ NACZELNEGO WOJENNEGO, 16. 12. — Naczelne Dowództwo Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z dnia 15 grudnia:

Na wschodzie, na wielu odcinkach odparto ataki nieprzyjacielskie ciężkich strat przeciwnika. Lotnictwo zwalcza skutecznie skupienia nieprzyjacielskie w łuku Decca oraz linie komunikacji między Dencem a Doñcem. Silne grupy samolotów bojowych i nurkowców niszczyły ciężkie czołgi pod ochroną samolotów myśliwskich skupienia czołgów i kolumny posiłkowy Sowietów na wschodnim odcinku frontu i zniszczyły je.

Przeciwnik poniósł tutaj szczególnie dotkliwe straty w ciężkiej broni i w materiale wojennym. Ataki lotnictwa były skuteczne także na odcinku Wołchowa jak i na szlaku kolei murmańskiej. Ubezpieczające linie komunikacji marynarki wojennej uszkodziły na morzu Egejskim, za pomocą bomb głębinowych brytyjską łódź podwodną, z której należały się liczyć.

W Afryce Północnej odparto wznawiane ataki brytyjskie. Niemieckie i włoskie samoloty nurkowców obrzuciły bombami ciężkiego kalibru nieprzyjacielskie kolumny i stanowiska dział, na południowy odcinek do Tobruku. Niemieckie samoloty na jednym z lotnisk zapaliły skład materiałów pędnych.

Artyleria marynarki wojennej zestrzeliła na wybrzeżu atlantyckim dwa brytyjskie samoloty bojowe.

KWATERY NACZELNEGO WOJENNEGO, 16. 12. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje 14-go grudnia:

Na wschodzie artyleria niemiecka zwalczała z dobrym skutkiem okopy nieprzyjacielskie w porcie Sewastopola oraz urządzenia wojenne w Leningradzie.

Na innych odcinkach walki ograniczały do odparcia lokalnych ataków nieprzyjacielskich. W czasie ataków na transporty, miejscowości, kolumny wojska i barakowe, nasze lotnictwo zadawało przeciwnikowi na froncie wschodnim dotkliwe straty w ludziach i materiale wojennym.

Na wodach dookoła Anglii uszkodzono poważnie jeden z kontrtorpedowców, który wpływał do Kanalu Bristolskiego. W nocy na 14-go grudnia obrzuciło lotnictwo skutecznie bombami o-

blektry wojenne na wschodnim wybrzeżu wyspy. W czasie prób przelotu nad wybrzeżem Kanalu stracił nieprzyjaciół 7 samolotów.

W Afryce Północnej dokonały połączone oddziały niemiecko-włoskie ataku na zjednoczone siły angielskie i zniszczyły kilka baterii oraz 11 wozów pancernych. Zjednoczone siły niemiecko-włoskie zadawały ciężkie straty nieprzyjacielskim kolumnom zmotoryzowanym. Samoloty myśliwskie Osi zestrzeliły w walkach powietrznych 15 samolotów nieprzyjacielskich, nie ponosząc strat własnych. Poza tym niemieckie samoloty bojowe bombardowały z dobrym skutkiem lotniska, składy zaopatrzeniowe i kolumny pancerne nieprzyjaciela w okolicy Tobruku.

Lotnictwo sowieckie straciło w czasie od 6 do 12 grudnia łącznie 125 samolotów. Z tego 88 stracono w czasie walk powietrznych a 32 zestrzeliła artyleria przeciwlotnicza. Pozostałe samoloty zniszczono na ziemi. W tym samym czasie stracono na froncie wschodnim 7 własnych samolotów.

BERLIN, 16. 12. — Niemiecka marynarka wojenna również w ciągu ubiegłego tygodnia prowadziła akcję ofensywną przeciwko nieprzyjacielowi, zarówno na Atlantyku jak i na Morzu Śródziemnym. W drodze z Ameryki zatopiony od torped niemieckich łodzi podwodnych 4 brytyjskie parowce handlowe o łącznej pojemności 27.000 bryt., w tym jeden parowiec-cysterna. Na morzu Śródziemnym około wybrzeża Afryki niemieckie łodzie podwodne posłały na dno inny angielski parowiec-cysternę z ładunkiem ropy, a w toku dalszych operacji niemieckie jednostki podwodne ugodziły celnymi pociskami jeden kontrtorpedowiec i jeden parowiec towarowy z ładunkiem materiałów wojennych.

W czasie potyczki pomiędzy niemieckimi poławiaczami min a ścigaczami brytyjskimi w Kanale La Manche Anglii po-

stradzie jednego ścigacza wycofali się z walki; pozostałe ścigacze odniosły pewne uszkodzenia.

BERLIN, 16. 12. — Silniejsze eskadry lotnictwa niemieckiego dokonały w dniach 12 i 13 grudnia zwycięskiej akcji w Mar-marce. Niemieckie samoloty bojowe i nurkowe pod silną eskortą myśliwców zaatakowały skutecznie koncentracje brytyjskich pojazdów mechanicznych wypatrzonych uprzednio w toku wywiadów. Wiele pojazdów zapaliło się wśród eksplozji i chmur dymu. W walkach tych brały również udział eskadry niemieckich samolotów burzących, ostrzeliwując w lotach nurkowych broń pokładową obiekty nieprzyjacielskie. W czasie walki powietrznej z brytyjskimi myśliwcami i samolotami burzącymi, myśliwce „Messerschmitt” zestrzeliły 11 nieprzyjacielskich maszyn bez żadnych własnych strat. Ponadto niemieckie samoloty myśliwskie straciły jeszcze 4 angielskie samoloty bombowe, zaś niemiecka artyleria przeciwlotnicza 1. Anglii straciła 16 samolotów.

BERLIN, 16. 12. — W ciągu dnia 13 grudnia lotnictwo niemieckie zadawało bolszewikom w wielu punktach frontu ciężkie straty. Niemieckie ataki powietrzne skierowane były głównie na drogi, którymi dowożono posiłki Sowietom. Linie kolejowe, podziemi transporty, punkty wyładunkowe, oraz miejsca schronienia wojsk i koncentracje sowieckich pojazdów mechanicznych znalazły się pod gradem bomb. Jeden pociąg towarowy wyleciał w powietrze. Ponadto 28 pociągów towarowych i transportowych zniszczone względnie ciężko uszkodzone. Zniszczenia uległy również zbiorniki ropy, stacje radiowe i budynki stacyjne, oraz 30 wagonów i 20 pojazdów mechanicznych. W rejonie, na którym gromadzono posiłki na froncie północnym, wskutek celnego zbombardowania torów przerwano pewną linię kolejową, posiadającą doniosłe znaczenie dla bolszewików.

Ograniczenie produkcji samochodów w U. S. A.

SZTOKHOLM, 16. 12. — Jak donoszą z Nowego Jorku, przedstawiciel rządu USA oświadczył przedstawicielom prasy, że produkcja samochodów w Stanach Zjednoczonych będzie podlegała dalszym ograniczeniom. Produkcja ta w grudniu i styczniu 1942 r. w porównaniu z odpowiednimi miesiącami z roku ubiegłego ma być zmniejszona o dwie trzecie.

U. S. A. skonfiskowały francuski parowiec

SZTOKHOLM, 16. 12. — Marynarka wojenna Stanów Zjednoczonych skonfiskowała, według doniesień angielskich, francuski parowiec-cysternę „Seheherazade” w porcie Mobile w stanie Alabama. Załogę liczącą 40 ludzi, internowano.

Przedłużenie służby wojskowej w Turcji

STAMBUŁ, 16. 12. — Jak donosi dziennik „Vakyt” rząd turecki przygotowuje projekt ustawy w sprawie przedłużenia czasu służby wojskowej z półtora roku do trzech lat. W tureckiej marynarce wojennej już obecnie obowiązuje trzyletnia służba czynna.

Za pomoc — wolność dla Indii narodowych

BANGKOK, 16. 12. — W Delhi (Indie) aresztowały władze wszystkich Japończyków, a japońskie przedsiębiorstwa opanowały. Stosunki pocztowe i telegraficzne z Chinami i Syjamem w całych Indiach są zastanowione. Pandit Nehru, przywódca indyjskich nacjonalistów, który dopiero przed tygodniem opuścił więzienie, oświadczył przedstawicielom prasy, że Indie narodowe nie poprzestaną na brytyjskiej, dopóki Indie będą pod panowaniem Anglii. Pełna niezależność kraju, oto pierwszy warunek, który zdecydować może o przystąpieniu Indii narodowych do wojny.

Pięć dalszych państw wypowiedzia wojnę Rumunia, Węgry, Bułgaria, Chorwacja i Słowacja w stanie wojny z Anglią i U. S. A.

BERLIN, 16. 12. — D. N. B. podaje: Wobec tego, iż Stany Zjednoczone sprokowały wojnę z Niemcami, Włochami i Japonią, Bułgaria, Chorwacja, Słowacja, Rumunia i Węgry, zgodnie z duchem i postanowieniami Paktu Trzech, również oświadczyły, iż znajdują się w stanie wojennym ze Stanami Zjednoczonymi. Bułgaria, Chorwacja i Słowacja równocześnie przystąpiły do wojny przeciw Anglii.

SOFIA, 16. 12. — Bułgarska rządowa agencja prasowa donosi:

Wobec tego, iż Niemcy i Włochy oświadczyły, że wskutek agresywnego postępowania Stanów Zjednoczonych, zwłaszcza w ciągu ostatnich miesięcy, znajdują się w stanie wojennym z Ameryką, rząd Bułgarski, wypełniając swe zobowiązania wynikające z art. 3. Paktu Trzech, postanowił również zerwać stosunki dyplomatyczne ze Stanami Zjednoczonymi oraz ogłosić stan wojenny z tym państwem i jego sprzymierzeńcem Wielką Brytanią. W czasie posiedzenia Izby przewodniczący oraz minister spraw zagranicznych zajęli w tej kwestii stanowisko, przy czym posłowie jednomyślnie wyrazili swą zgodę na odnowienie uchwały rządu bułgarskiego.

ZAGRZEB, 16. 12. — Chorwacka rada ministrów na nadzwyczajnym posiedzeniu przyjęła oświadczenie Poglavnika postana-

wiające, iż rząd niepodległej Chorwacji, wierny literze i duchowi Paktu Trzech, uznając konieczność zupełnej solidarności oraz jak najściślejszego połączenia się państw europejskich w walce przeciwko plutokracji anglosaskiej, staje po stronie wielkich mocarstw Paktu Trzech i oświadcza, iż niepodległa Chorwacja znajduje się w stanie wojennym z Wielką Brytanią i Stanami Zjednoczonymi.

BRATISŁAWA, 16. 12. — Słowackie biuro prasowe opublikowało następujące oświadczenie rządu:

Na podstawie artykułu 3-ego Paktu Trzech Mocarstw z dnia 27 września 1940 roku, do którego Słowacja przystąpiła w dniu 24 listopada 1940 roku, rząd słowacki oświadcza, iż stosownie do decyzji prezydenta republiki Słowacja ogłasza stan wojenny ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej i z Wielką Brytanią.

BUKARESZT, 16. 12. — Urzędowo donoszą:

Rząd królestwa Rumunii wręczył przedstawicielowi dyplomatycznemu Stanów Zjednoczonych w Bukareszcie notę następującej treści:

„Rząd królestwa Rumunii ma zaszczyt zawiadomić rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, iż zgodnie z postanowieniami Paktu Trzech, oraz z uwagi na zawarte w tym pakcie zobowiązania, solidarna, wobec stanu wojennego, który nastąpił pomiędzy Stanami Zjednoczonymi z jednej strony, a Rzeszą Niemiecką, Włochami i Japonią z drugiej strony, Rumunia również znajduje się w stanie wojennym”.

BUDAPESZT, 16. 12. — Węgierska agencja prasowa M. T. I. donosi: Premier i minister spraw zagranicznych Bardossy wręczył posłowi Stanów Zjednoczonych notę następującej treści:

„Na podstawie Paktu Trzech Mocarstw, zawartego w dniu 27 września 1940 roku, rząd królestwa Węgier uważa stan wojenny, istniejący pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Japonią, Włochami i Niemcami, za obejmujący również i Węgry”.

System obronny Japonii na Pacyfiku a bazy wypadowe Zjednoczonych Stanów Ameryki

Wobec przegromy przestrzeni Oceanu Spokojnego, której powierzchnia wynosi 162 miliony kilometrów kwadratowych, a więc obszar dziewięciokrotnie większy od Atlantyku — odgrywają wyspy na Oceanie jako bazy szczególnej roli dla wszystkich państw zainteresowanych. Mnożąc wysp, rozrzuconych na bezkresnych wodach oceanu, sprawia, że od dawien dawna interesowano się nimi jako punktami oparcia.

Odkład amerykańska flota w r. 1854 wywalczyła sobie dopływ do japońskiego państwa wyspiarskiego i zapoczątkowała regularną komunikację między Ameryką a Japonią, objęty USA. w r. 1898 Wyspy Hawajskie, położone w środku drogi między Ameryką a Azją Wschodnią. Nawet w czasach pokojowych wyspy te, z Pearl Harbour na wyspie głównej Oahu, mają ogromne znaczenie dla komunikacji morskiej, ciągnącej się np. od Panamy do Yokohamy na przestrzeni 7700 mil morskich, dla której przebiega nawet dzisiejsze najszybsze połączenie telegraficzne 3 tygodni czasu. Swemu położeniu centralnemu zawdzięcza Pearl Harbour, że USA. rozbudowały ją do rzędu najsilniejszej bazy morskiej i lotniczej, wnosząc tutaj nowoczesne dokł, fortyfikacje i inne tego rodzaju urządzenia. Opanowaniem Hawaii zdobyły Zjednoczone Stany Ameryki zarazem pierwszy etap na drodze do Filipin, które Hiszpania, po przegranej w r. 1898 wojnie, odstąpiła Ameryce.

Wzdłuż brzoza morskiego, wynoszącego z Pearl Harbour do Manili około 4700 mil, znajdują się wyspy koralowe z 3 wyspami Wake i wulkaniczną wyspą Guam, należące do Wysp Maryańskich. Podczas gdy wyspy Wake w pierwszej linii używane być mogą jako bazy lotnicze, stanowi port Apra na wyspie Guam, oddalony o 1500 mil od Manili, pierwszorzędą bazę dla floty, zwłaszcza po jego rozbudowaniu i ufortyfikowaniu przez Amerykę. Droga z Panamy via Pearl Harbour, wyspy Wake i Guam do Manili jest wzmocniona grupą wysp Midway, znajdujących się również w posiadaniu USA. I te wyspy, dzięki obszernemu lagunom raf koralowych, stanowią dogodny lądowiska dla awiacji. Wyspy Filipińskie przylegają na Zachodzie do angielskich baz w Hongkong, Singapur i port Darwin w Australii.

Ta południowa linia amerykańskich punktów oparcia posiada na północy równoległą linię baz, która prowadzi z Alaski poprzez Wyspy Aleuty do Kamczatki. Na wyspach aleutkich USA. już od dawna budowała na Unalaszkę z Dutch Harbour i na zachodzie Attu swe bazy morskie i lotnicze. Ta, na dalekiej północy położona droga ataku na Japonię, która jest o 1/3 krótsza od linii południowej przez Hawaje, ma jednak tę niedogodność, że w lecie jest zamglona, zimą zaś śnieżycy i mrozy umniejszają jej wartość.

Obie drogi, które jak ramiona polpa poprzez Pacyfik otaczają Japonię, zdradzają kierunek agresji USA.

Polityce okrażenia Ameryki przeciwstawia Japonia swój system obrony, który również jest dwukierunkowy. Linia północna pomyślana była jako obrona od strony Aleutów i Syberii, południowa zaś, rozwijająca się na zachodzie, biegnąca poprzez Formozę i Hainan ku wyspom Paracel i Spratley położonym w południowo-chińskim

morzu i wchodzą, która wzdłuż grupy wysp Bonin biegnie poprzez wyspy Mariańskie i Karoliny, tworząc w ten sposób sznur na drogę do Manili.

Najważniejszą bazą na Wyspach Maryańskich jest wyspa Saipan, położona za ledwie 100 mil od Guam. Tutaj, wśród raf położoną zatekę, ufortyfikowali Japończycy na wzór wyspy Jap. najbardziej na zachód wysuniętej wyspy Karoliny oraz Truck-Atoll, tworzący obszerny port, chroniony zewsząd położonymi wokół wyspami.

W jakich rozmiarach Japończycy umocnili bazy w Jakut i Wotje na wyspach Marshalla, pozostaje tajemnicą wobec zawartej w r. 1907 umowy ograniczającej rozbudowę baz frotifikowanych. Niemniej stanowią liczne wyspy na grupach wysp Karolinskich i Marshalla wielkie możliwości jako stacje materiałów pędnych dla

tych lekkich jednostek floty morskiej i powietrznej, których zadaniem jest kontrola komunikacji Ameryki z Manilą. Odległość stąd do Manili i Nowej Gwinei wynosi 500 wzgl. 600 mil morskich.

Wybudowanie przez Japończyków bazy lotniczej na wyspie Timor, największej z wysp Sundskich, wprowadziło ich w srodek troistego, angielsko-amerykańsko-hollanderskiego systemu obronnego, wśród którego postać Soerabaja stanowi najsilniejszą bazę obronną dla floty holenderskiej.

Na pomocy znajdują japońskie wyspy macierzyste ochronę w bazach na Kure i Sachalinie i wreszcie w punktach na wschodnio-azjatyckim kontynencie, na Korei i Mandżukii. Posiadanie zewnętrznych linii obronnych zwiększa zdolność odporu japońskiego przed atakami amerykańskimi od północy i południa. Baza angielska w Hongkong utraciła już swą wartość.

Filipiny i Himalaje pod gradem bomb Pro-japoński rząd w Syjamie

TOKIO, 16. 12. — Wydział marynarki Cesarskiej Kwatery Głównej komunikuje, że hydroplan japoński zaatakował w dniu 13-go grudnia bazy powietrzne na wyspie Luzon. W czasie tych operacji japończyk zestrzelił jeden myśliwiec amerykański oraz zniszczył na ziemi 43 samoloty, w tym 9 największych rozmiarów. Dwa samoloty japońskie zginęły.

BANGKOK, 16. 12. — Penang przeczył ostatnio nowy ciężki atak powietrzny. Radio w Singapurze przyznaje, iż atak ten spowodował wielkie szkody. Wielka część obiektów portowych i magazynów tego centrum handlowego północnych Malajów, stanowiącego główny punkt wywozu gumy, cyny i kopry, legła w gruzach.

BERLIN, 16. 12. — Po zawarciu sojuszu pomiędzy Japonią a Syjama, kiedy wojska japońskie uzyskały prawo przemarszu przez syjsko położone terytorium syjamskie, oba państwa pozostają w stosunkach przyjacielskich. Wyrazem tego jest zmiana gabinetu w Syjamie. Miano-

wicie szlankowie rządu Bangkok, którzy byli wrogo usposobieni wobec Japonii, mają być usunięci a na ich miejsce mają przyjść ludzie, którzy idą po nowej linii polityki państwa. Przeobrażenie rządu stoi pod znakiem sojuszu z Japonią i ma na celu, jak podkreśla uszczęplający prezydent ministrów, nie tylko uzbrojenie kraju do wojny na Oceanie Spokojnym, ale także przeprowadzenie przebudowy ustroju państwowego w Syjamie. Przekształcenie gabinetu ma nastąpić właśnie z początkiem tego tygodnia. Japońskie dzienniki wymieniają już nazwiska nowych ministrów. Dotychczasowy poseł brytyjski w Syjamie — jak donoszą — wyjechał z Bangkoka. Udał się on wraz z innymi członkami poselstwa do Burmy.

BANGKOK, 16. 12. — Parlament Syjamu na ostatnim nadzwyczajnym posiedzeniu zatwierdził sojusz wojskowy z Japonią, co spotkało się z gorącym przyjęciem prasy jak i z ogólną aprobatą całego społeczeństwa syjamskiego.

Powszechna mobilizacja w Ameryce Alaska główną bazą ataku amerykańskiego

SZTOKHOLM, 16. 12. — Wzorem Wilsona żąda Roosevelt dyktatorskich pełnomocnictw. Ponieważ i tak już bez uchwały Kongresu decydował on w sprawach o doniosłości, państwowym znaczeniu, będzie uchwała Kongresu jedynie formalnym zaaprobowaniem już istniejącego stanu rzeczy.

Ministerstwo wojny USA. przedłożyło w najbliższym czasie projekt ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, przewidującej mobilizację mężczyzn w wieku od 18—65 lat.

O amerykańskich przygotowaniach zaczepnych wobec Japonii świadczy pospieszna rozbudowa Alaski na bramę wypadową na kontynent azjatycki. Specjalny sprawozdawca „United Press” donosi, że ame-

rykańscy rzeczoznawcy wojenni uważają Alaskę jako najważniejszy punkt wypadu na Azję. Z wyspy Atin, najbardziej na południe wysuniętej wyspy Aleutów, odległość do północnej Japonii wynosi 1200 km a 800 km do Kamczatki. Wspomniany sprawozdawca w czasie swej 3 miesięcznej podróży po Alasce stwierdził naocznie, że wojsko lądowe, flota i awiacja z nerwowym pospiechem pracują nad rozbudową fortyfikacji dla walk obronnych i zaczepnych. We wszystkich strategicznie ważnych punktach założone są silne umocnienia, bunkry stalowe i betonowe, podziemne hangary lotnicze, przystanie dla łodzi podwodnych i porty dla wodniolawców. Fortyfikacje te, które Ameryka buduje już od lat, pochłonęły dotąd sumę 300 milionów dolarów.

Pomysłowa statystyka

Jak wielu jego kolegów, tak i pan Stefan Porzecki przebrnął szczęśliwie choć nie bez trudu przez szkoły średnie i wyższe i otrzymał posadę w administracji państwowej. Po krótkiej praktyce w mieście wojewódzkim przydzielono go do starostwa w mieście powiatowej, która nie mogła zadowolnić aspiracji młodego człowieka.

Porzecki pochodził z rodziny urzędniczej; długi szereg jego przodków służył wiernie krajowi, a pradziad, dziad i ojciec uwiecznili nazwiska w dziejach administracji państwa. Tradycja rodzinna i przez wieki nabywana rutyna urzędnicza weszła w krew Porzeckiego, podniecała ambicję i pobudzała do marzeń o zawrotnej karierze. Jaką może zrobić w innych warunkach. Dzięki interwencji byłego premiera, paru ministrów w odstawie i kilku wpływowym domom warszawskiego świata przeniesiono go wreszcie do wymarzonej stolicy, gdzie został przydzielony do Centrali Statystycznej, której szefem był oczywiście jakiś były dygnitarz dotąd mile widziany w wysokich sferach rządowych.

Porzecki nie zawiódł nadziei, jakie w nim pokładano; pracował sumiennie nawet poza biurem i wszystkie wolne chwile, a nawet urlopy poświęcał na zbadanie swolich spraw służbowych. Nie pochłaniała go jednak statystyka handlowa, będąca przedmiotem jego referatu. Uważał ją za rzecz nudną i mało życiową, w odróżnieniu od statystyki ruchu ludności. Sądził, że ta ga-

łą wiedzy jest ważniejsza dla państwa, szczególnie w obecnej dobie, kiedy spadek urodzin jest na ustach wszystkich. Dalsze wydłużenie grozi katastrofą i spowoduje zagładę rodziny, państwa, a nawet ludzkości. Na razie liczba ludności nie ulega zmianie, bo wprawdzie mniej jest urodzin, ale ludzie żyją dłużej.

Porzecki tywał nadzieję, że zlemu da się zaradzić i sądził, że to będzie jego własne dzieło. Trzeba tylko zbadać dokładnie przyczyny, a wtedy środki zaradcze na pewno się znajdą.

W całej tej sprawie punktem wyjścia dla młodego prawnika było małżeństwo jako instytucja podstawowa, uważana przez kościół i państwo zarazem za główny czynnik przyrostu ludności. Dat należało zatem szukać w księgach metrykalnych, zbadać w jakim stopniu liczba ludności wzrastała i stwierdzić czy abyżby przyrost nie byłby możliwy.

Nasz goriwiec wiedział, że kobiety wydają przeważnie na świat jedno tylko dziecko na raz, w odróżnieniu od stworzeń niższych, których, pogardliwie zwany, pomiot bywa często bardzo liczny. Wiedział także, a przynajmniej sądził, że dziecko dopiero po dziewięciu miesiącach jawi się do życia na tym Bożym świecie.

Pierwsza teza była niewątpliwa i nad nią Porzecki przeszedł do porządku. Pośród licznych znajomych niewiele miało bliźnięt — a o trójczkach i czworaczkach

Jak dopiero obecnie podano do wiadomości, w Izbie Gmin stawiane były Chmichilowi ciężkie zarzuty w związku z rozejmem wypadków na Dalekim Wschodzie. W wielce krytyczny sposób ujął sprawę stary „wilk morski” sir Roger Keyes. Między innymi zapytano Churchilla, czy ciągle jeszcze trzyma się tego mniemania, że okręty bojowe są podstawą sił morskich. Premier mógł jedynie wyrazić swoje zdanie na temat sprawy, nie pytając i zapewnił iż o tym, że poży później odpowiedź na sprawozdanie. Słowie zażądał jednak, aby w najbliższym czasie, przed świętami Bożego Narodzenia omówiona została sprawa zatopienia okrętów bojowych, a przede wszystkim sprawy współpracy lotnictwa i floty.

Na wyjaśnienie Churchilla, że „admiral Philips leży na to, iż ciemna pogoda nie pozwoliła go od nalołów”, odpowiada „Daily Express” że co prawda dobry Bóg chronił przed 350 laty zagrożoną armadą hiszpańską, nie sądził jednak, aby przy tak ważnych operacjach jakieś małe miejsce na Dalekim Wschodzie, nie miało być uwzględniane jego wyniki od czasu pogody.

Korespondenci dzienników angielskich rysują w dramatycznych barwach nastroje panujące w Nowym Jorku i Waszyngtonie od chwili wybuchu wojny. Zapewnie fascynujące miały być nocne sceny w Białym Domu. Zebanno tam setki dziennikarzy, powiadacze radiowi zainstalowali mikrofony w Białym Domu i podawali nieprzerwanie nawiązując meldunki. Wreszcie prezydent sebrał się ołbrzymi tłum ludu a szczyt wiedzący do miasta zapelnione były samochodami powracającymi z week-endu.

Typowy dla panicznych nastrojów jest wypadek pewnego oficera, opowiadany przez dziennikarzy angielskich. Oficer ten ujechał samochodem i słuchał muzyki nieznacznej z głośnika radiowego, nagłe przerwano muzykę i nadano oficjalny komunikat o wypowiedzeniu wojny. Oficer ten dostał tak silnego szoku nerwowego, że stracił panowanie nad maszyną i wjechał na chodnik na Pensylvania Avenue w Waszyngtonie.

Król angielski, Jerzy VIII nie chce bierze nie przyglądać się, podczas gdy inni walczą. Toteż na wiadomość o przystąpieniu Kraju Wschodzącego Słońca do wojny, postanowił działać i... skreślił Mikada z listy odznaczonych Orderem Podwiązki.

Żydowska prasa, zgrupowana koło Roosevelta, komponuje przejrzyste meldunki o sukcesach, aby w ten sposób ukryć własne klęski. Tak, na przykład ogłoszono w Waszyngtonie, że „flota podwodna Stanów Zjednoczonych nie dała dotychczas żadnego sprawozdania, ale należy się spodziewać wielkich sukcesów”.

Boston zawiadamia, że na Oceanie Spokojnym odbyła się bitwa z japońskimi okrętami wojennymi. „Bitwa ta nie dała wyniku, ponieważ okręty japońskie rzuciły się do ucieczki”.

„Ucieczki” japońskie dały się jak dotąd marynarzom anglosaskim porządnie widzieć.

mowy być nie mogło. Lecz i o bliźniętach nawet ile się wyrażano, dowodząc, że są to dzieci zwykłe nieudane. Nie dziwnego, gdy dwoje pragnęło korzystać z daru, które mądra natura przesunęła jednemu.

Druga natomiast teza nie była tak pewna i ona to Porzeckiemu nasunęła pewne wątpliwości. Pobieżna ankietka przeprowadzona w stolicy wskazywała na ogół, że termin 40 tygodni powszechnie jest przyjęty. Lecz choć i ustawodawstwo poniekąd go przyjęło, to jednak były wahania dające do myślenia. Tu, zdaniem Porzeckiego, ukrywał się problem i na tej drodze trzeba szukać rozwiązania.

We wiosce podhalańskiej, w której rodzice Porzeckiego rok rocznie spędzali swoje letnie urlopy, ludzie na pewno nie będą tak małostkowi jak mieszkańcy stolicy, szczególnie kiedy chodzi o problem tej wagi, o problem przyrostu ludności.

Korzystając z pierwszego urlopu. Porzecki przystąpił do dzieła. Badał ze szczególną godną uczoności i nie był pusty słowem. Każdy termin z obrotu był należycie sprawdzany, według metryki ślubu rodziców i narodzin pierwszego dziecka. Tylko te urzędowe dane brał prawnie pod uwagę i wpisywał do notosu w odpowiednich rubrykach. I oto wyszły na jaw fakty niespodziane, na które przed Porzeckim nie zwrócił nikt uwagi — fakty, które wstrząsnęły popularnym terminem 40 tygodni i podały go w wątpliwość. Nie tylko w tej jednej wiosce, ale i w sąsiednich rosło się od dzieci

Książka poszukuje odbiorcy w sklepie, na ulicy i w kinie

Zasiłki dla emerytów kolejowych i inwalidów

(j) Dnia 17-go b. m. rozpocznie Okręgowa Dyrekcja Kolei Wschodniej we Lwowie wypłatę zasiłków za listopad na poczet zasiłków dla emerytów kolejowych, Państwa Polskiego oraz wdów i sierót po nich. Wypłata odbywać się będzie w lokalu kolejowego Oddziału Emerytalnego przy ul. Krasickich 5 (w budynku Dawnej Dyrekcji Kolei) w godzinach 8—16 według następującego porządku: Litera A, B, C — 17-go bm., D, E, F — 18-go bm., G, H, I, J, — 19-go bm., K, — 20-go bm., L, M, — 21-go bm., N, O, P, R, — 22-go bm., S, T, 23-go bm., U, V, W, Z, — 24-go bm.

Zamieszkał we Lwowie i w powiecie lwowskim inwalidzi wojenni b. armii austro-węgierskiej, pochodzenia aryjskiego, którzy w służbie wojskowej utracili ponad 50 proc. zdolności do pracy, oraz wdowy i sieroty po nich, o ile w dniu 1-go września 1939 r. pobierali rentę inwalidzką, wdową lub sierocią, winni zgłosić się bezwzględnie z odpowiednimi dokumentami do Związku Inwalidów Wojennych, ul. Słowackiego (Seminarium) 2 w godz. 9—1. Po zbadaniu ich uprawnień Związek będzie wypłacał zapomogi pieniężne za okres ubiegłych miesięcy.

ZACIEPILAMY:

Początek 16.40

Koniec 8.20

Ferie świąteczne

(tp) W myśl zarządzenia Hauptabteilung Wissenschaft und Unterricht (Wydział Główny Nauka i Nauczanie) ferie świąteczne we wszystkich Szkołach Generalnego Gubernatorstwa trwają od dnia 22-go grudnia 1941 do dnia 3-go stycznia 1942 roku. Nauka rozpocznie się dnia 5-go stycznia.

Telegramy z życzeniami

(tp) W okresie świąt Bożego Narodzenia poczta nie będzie przyjmowała depesz z życzeniami świątecznymi lub noworocznymi, nawet w formie depesz listowych.

Kursy jęz. niemieckiego przy P. K. P.

(j) Polski Komitet Pomocy we Lwowie prowadzi wieczorowe kursy języka niemieckiego dla początkujących i zaawansowanych oraz dla osób, którym znajomość jęz. niemieckiego jest niezbędna a więc w handlu, rzemiośle, w zakładach gastronomicznych i t. p.

Dochód z kursów jest przeznaczony na pomoc najbardziej potrzebującym. Blizszych informacji można zasięgnąć w sekretariacie P. K. P. (Kopernika 5) w godz. 16—19.

które ujrzeli światło dzienne w 4 lub 5 miesięcy po ślubie rodziców. Jak wykazały metryki, w pewnym wypadku dziecko urodziło się już w 17 dni po ślubie, inne zaś we wsi sąsiedniej pobiło ten rekord pojawiając się na świecie na kilka tygodni przed ślubem rodziców. Wszystkie te daty Porzecki notował z precyzją w swoim notesie. Młody urzędnik nie wierząc początkowo własnemu odświeżeniu, ponownie badał metryki i prześledził prowadzących księgi; jeden z nich narzucił tylko okiem lecz daty potwierdził, drugi zaś zawołał „był już czas najwyższy” robiąc dowcipną minę, lecz bez rezultatu. Statystyk nie rozumiał aluzji, wciąż pytał o dzień ślubu i podejrzewał myłkę w wypisaniu daty. A kiedy próbował z naczelnikiem gminy przesłuchiwać w tej dziwnej sprawie robili dwuznaczne uwagi, Porzecki zacytował paragraf ustawy, który jasno określa, że celem małżeństwa jest płodzenie dzieci. Przepis ten obowiązuje wszystkich obywateli, a więc i proboszcz nie będąc prawnikiem, nie miał żadnych danych do interpretowania ustawy, którą on jako urzędnik zna chyba najlepiej.

System statystyczny opracował Porzecki szczegółowo. Przyszły mu w tym z pomocą trudne, lecz wspaniałe liczby ujemne, które choć są przeciwnością dodatnich, to jednak pozornie nie się od nich nie różnią. Tych to ujemnych używał Porzecki w stosunku do dzieci z wcześnie urodzonych. Przyjście na świat przed ślubem re-

(m) Najczęstszym miejscem naszych „rendez vous” z książką są księgarnie i antykwarnie (wypożyczalnie książek nie są jeszcze czynne); można się jednak również spotkać i na ulicy czy w kawiarni, a nawet w... kinie. We wszystkich tych miejscach przygodni krzewiciele literatury rozkładają przed oczyma klienta tęczowy wachlarz swych bibliotek. W księgarniach i antykwarniach odbywa się to mniej więcej według norm utartych i znanych, choć i tu w porównaniu z czasami przedwojennymi, dać się zauważyć pewne różnice.

Największym powodzeniem cieszy się dziś literatura aktualna, dzieła z zakresu nauki i wiedzy fachowej, podręczniki praktyczne i wreszcie literatura piękna i beletrystyka.

— Jak według pana można sobie ten stan rzeczy wytłumaczyć? — pytam jednego ze sprzedawców.

— Proszę panów, krąg zainteresowań i wymogi kulturalne ogółu tworzy i reguluje życie. Z jednej strony twarda rzeczywistość zaprzecza wszelkim abstrakcyjnym idealom, z drugiej zaś zmusza ku nim tęsknotę. Dlatego każdym człowiekiem kierują, jeśli chodzi o dobór lektury, przede wszystkim względy praktyczne. Niezmiennym powodzeniem cieszy się również beletrystyka o wartości czysto rozrywkowej, posiadająca tę ogromną zaletę, że daje składową wartość o byt nerwowo chwile wytchnienia. Zajmująca pierwsze miejsce wśród zainteresowań czytelników literatura aktualna daje dowód, że wojna obecna i związana z nią przyszłość całego świata nie są nikomu obojętne.

Jedynym w swoim rodzaju jest handel uliczny. Rozróżnić tu można aż trzy rodzaje „przedsiębiorstw” — stoiska nieprzeznaczone, jak księki i urzędzone codziennie rano przez sprzedawców pod murami kamiennej wystawy książek, dalej księgarnie ruchome i wreszcie księgarnie „zmotoryzowane”, na wózkach.

— Jakiego rodzaju transakcjami księgarskimi pan się zajmuje? — pytam.

Kartki żywnościowe na styczeń

(Sklepy żywnościowe znajdujące się przy ulicach: Łyczakowskiej 15, 177 i 223, Kochanowskiego 8, Mikołaja 8 i 9, Leona Sapiehy 83, Rutowskiego 8, Halickiej 8, Gródeckiej 105, Miejskiej 64 (Lewandowska), Zamarstynowskiej 74 i 120, 26kiewskiej 73 i 173, Ordona 13, oraz przy placach Kapitulnym 3 i Bilewskiego 10, przyjmują dodatkowo rejestrację mieszkańców, którzy nie zarejestrowali kart grudniowych we właściwych rejonowych sklepach, bez względu na miejsce zamieszkania.

(z) Wszyscy właściciele wzgl. zarządcy domów winni do dnia 19-go bm. sporządzić wykazy mieszkańców domów, które do dnia 22-go bm. należy przedłożyć Urzędowi dla Wyżywienia i Gospodarstwa Wiejskiego, Piekarska 1 b. III. p.

Karty żywnościowe na miesiąc styczeń mogą otrzymać tylko te osoby, które są zameldowane w danym Zarządzie Domów i które oddały wypełnione kwestionariusze na miesiąc grudzień. Wydawanie kart

dzieciw było zaznaczone znakiem minusowym, który poprzedzał cyfrę dni, dzielących urodziny dziecka od ślubu rodziców. Dzięki tym kruczkom matematycznym mógł wynalazca prowadzić badania statystyczne i porównywać przedwcześnie urodziny z innymi, które się odbyły w normalnym terminie.

Raz tylko, gdy dziecko urodziło się 753 dni przed ślubem własnych rodziców, — ogarnęło Porzeckiego wątplenie, czy obliczenia jego są słuszne. Lecz jako solidny statystyk opamiętał się szybko. Nie darmo go uczono, że cyfry to rzecz święta i niewzruszona. Dodajmy, że Porzecki w swojej pracy nie spotkał dzieci nieslubnych, gdyż mając za punkt wyjścia instytucję małżeństwa, odnotowywał jedynie prawowitych potomków.

Przez pięć lat trwały te genialne badania statystyczne na terenie różnych województw. Gdy spędzał urlop w wypożyczalni, odwiedzał setki plebanii, badał ludność miejscową i zbierał obfity materiał, okraszony cyframi. Po dokładnych obliczeniach udało mu się wykazać, że pierwotne dziecko przychodzi na świat przeciętnie po 5 miesiącach i 22 dniach od ślubu rodziców. Termin ten przeczył zatem powszechnej teorii o 9 miesiącach i stawał się ważnym atutem w sprawie przyrostu ludności.

Unikając z wrodzonej skłonności wszelkiego zbytecznego rozgłosu, nie przedstawił też całemu światu swojego odkrycia; pracę swą traktował ściśle naukowo i jedynie w piśmie naukowym ogłosił pracę na ten temat i stwierdził krótko „statystyka

— Wszystku, to znaczy przedajni książki nowe i używane, kupują, a czasem, jak znan gościa i zapłaci mi piątkę, także pożyczę. Zresztą, nie zawsze tak dużo bierze, nawet ogólni bardzo tanio. Grunt, żeby klientów nie stracić i aby interes hulał... Może się panowi co wybiorą, proszę, jest z czego. Na składzie sawdy wszelki redaktorski słowa drukowanego, jak to si mówi.

Właściciel „lotnego” handlu musiał być w pierwszym rzędzie dobrym psychologiem. Chodzi od kawiarni do kawiarni i n. ep. strzegłszy jakiegoś starego pana zachęca:

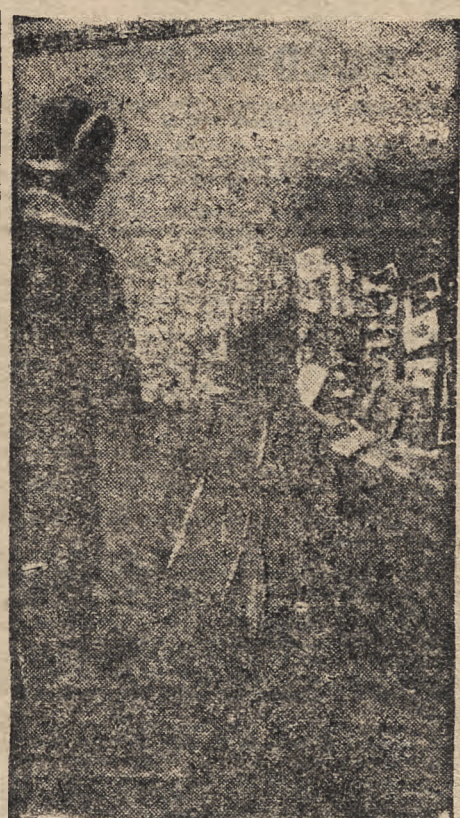
— Mam coś dla pana. Jedyna sensacja w swoim rodzaju. Szczyt frywolności erotycznej i pikanterii. Po prostu — tu głos jeszcze bardziej zniża — tała mala... pernegrafika. Poważny pan oburza się dość energicznie, lecz nie zrażony tym sprzedawca pocięsa się szybko, pakując jakąś starą pannę aż trzy książki: „Ciernie niewinnej miłości”, „Jak zdobyć powodzenie u mężczyzny” i „Wiedza tajemna odkryje Twoją przyszłość”.

Najbardziej charakterystycznym jest może fakt ekspansji książki w kierunku kina; w kulkarach spotyka się coraz częściej sprzedawców książek najczęściej o treści aktualnej. Książka nie próbuje tu robić X Mazi konkurencji — pragnie jedynie i tę możliwość znalezienia odbiorcy w należytym sposób wykorzystać.

Widzimy zatem, że książka szuka nas na każdym kroku, a i my ze swej strony jej bardzo łakniemy. Potrzebujemy się wzajemnie i chyba dlatego tak często się z nią spotykamy...

Mali pacjenci w Klinice Dziecięcej

(tp) Obecna organizacja Kliniki Dziecięcej została przystosowana do dzisiejszych warunków; dawny oddział służący głównie do celów naukowych oraz szpital dziecięcy św. Zofii zostały złączone razem i należą do Państw. Instytutu Medyc.

Co wybrać — namyśla się mały czytelnik.

Klinika dziecięca obejmuje 5 działów dla: 1) niemowląt, 2) dzieci starszych, 3) dzieci gruźliczych, 4) ambulatoria, oraz 5) gabinet rentgenologiczny. Przyjmuje się dzieci tylko aryjskiego pochodzenia z miasta i z prowincji, lecząc wszystkie choroby wewnętrzne, prócz infekcyjnych. Opłaty są uregulowane według norm obowiązujących we wszystkich szpitalach we Lwowie. Klinika przyjmuje także pacjentów, którzy mają odpowiednie polecenie z Kasy Chorych.

Obecnie pracą Kliniki przybrała normalny charakter i jakkolwiek istnieją pewne braki wpływające na ciężkie warunki wojennych, jednak leczenie i pomoc jest udzielana chorym dzieciom przez fachowe kierownictwo Kliniki przy współpracy personelu. W związku z planami polepszenia warunków pracy, istnieje projekt przyłączenia do Kliniki dziecięcej jednego budynku z obrębem szpitalnych zabudowań, a tym samym uzyskania obszerniejszego stałego pomieszczenia dla pielęgniarek i zwiększenia liczby łóżek dla chorych dzieci. Klinika udziela nie tylko pomocy lekarskiej w salach ambulatoryjnych, gdzie za niską opłatą przyjmuje się dzieci w godzinach od 9—11; w Poradni istniejącej przy Klinice niemowlęta otrzymują mleko i mieszanki odżywcze. Wypożyczenie Kliniki w odpowiednie instrumenty medyczne, jak lampy kwarcowe, rentgen, diatermię, elektrokardiograf i t. p., oraz jej wysoki poziom sanitarny odpowiada w zupełności najnowszym wymaganiom. Kwestia wyżywienia dzieci pozostających na Klinice leży w kompetencji Ernährungsamtu, który deklaruje wszelkich starań, aby mali pacjenci nie odczuwali żadnych braków.

Z notatnika reportera

KREWKI MAŁ (D) Stanisława Kwiatkowska, lat 28 (Lewela 5) w czasie sejsji z melem została tak dotkliwie pobita, że musiano wwołać lekarza, który stwierdził złamanie ramienia i łame rany głowy.

NA JEZDNI — Na placu Solńskich dostał się pod koła samochodu 67-letni Jan Juras (Emilii Plater 9), którego w wyniku odniesionych ciężkich obrażeń ciała przewieziono na klinikę chirurgiczną szpitala przy ul. Pijarów 4.

— Przechodząc jedyną ul. Pęcką (Kłosa) została potrącona przez wóz tramwajowy 26-letnia Józefa Podgórska (Chorążczy 11) wskutek czego doznała kontuzji głowy i ramion. Ofiarę wypadku zaopatrzył lekarz Pogotowia.

PRZY PRACY — W czasie pracy uadł 39-letni Andrzej Wilczyński (Frliejowska 1) który doznał złamania kręgosłupa. Ofiarę wypadku przewieziono w stanie b. ciężkim do szpitala przy ul. Pijarów 4.

— 30-letni Jakub Sigal (Króla Leszczyńskiego 96) upadł w czasie pracy w domu przy ul. Idzikowskiego 2 z drabiny tak nieszczęśliwie, że doznał skomplikowanego złamania kości biodrowej i nogi. Sigal przewieziono do szpitala przy ul. Kuszeuicza 5.

— Przy ul. Marcina 30 doznał w czasie pracy zmasakrowania ręki 36-letni Leonard Aker (Sztarke 54) którego w zaostrzeniu umieszczono w szpitalu przy ul. Kuszeuicza.

ZACZADZENIE — 8-letnia Krystyna Psiurko (Nowakowskiego 10) zatrutą się w czasie snu tlenkiem węgla. Nieprzypadkiem dziewczynce pierwszej pomocy udzielił przybyły lekarz Pogotowia.

REDAKCJA PRZYJMUJE OD G. 10-11. RĘKOPISÓW NIE ZWRACAMY. ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ WYDAWNICTWO NIE ODPOWIADA.
TEL. SEKRETARIATU REDAKCJI 202-23. DRUK. „GAZETY LWOWSKIEJ”, LWÓW, SOKOŁA 4. TEL. ADMINISTRACJI 200-06.